

"...

II- İTİRAZIN GEREKÇESİ

Mahkeme'nin başvuru kararının gerekçe bölümü özetle şöyledir:

"TCK'nun 513/2 maddesinde yasa koyucu, Anayasanın 10. maddesine aykırı olarak, köy sınırları içerisinde yaşayan vatandaşların bir kez bile olsa meraya tecavüz eylemlerini cezalandırırken, belediye sınırları içerisinde yaşayan vatandaşlara bir 'ayrıcalık' ve 'imtiyaz' tanımak suretiyle aynı kurala tâbi tutmamıştır. Bu farklılık şüphesiz kuralda yer alan 'köy' ve 'köylünün' sözcüklerinden kaynaklanmaktadır. Hâl böyle olunca, belediye sınırları içerisinde yaşayıp mera ve benzeri yerlere zaptetmek amacıyla tecavüz eden mütecavizler için tek yaptırım, 3091 sayılı Taşınmaz Mal Zilyetliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesine Dair Kanunun 15. maddesidir. Bu Yasa'nın konuluş amacı ise idari otoritenin gücünü ve etkinliğini artırmak olduğundan, belediye sınırları içerisinde orta malını korumak ve tahsis amacına uygun olarak kullanılmasını sağlamak mümkün olamamaktadır. İtiraz konusu kuraldaki düzenleme nedeniyle bir taraftan köy sınırları dışındaki meralar korumasız kalırken, öte yandan, aynı eylemin faileri arasında meranın köy sınırları içerisinde veya dışında kalma durumuna göre farklılık yaratılmaktadır. Bu durum açıkça Anayasamızın eşitlik ilkesine aykırıdır.

Ülkemiz hayvancılığının gelişmesinde çok önemli bir yere sahip olan ve kaba yem ihtiyacının büyük kısmını sağlayan meraların ıslahı ve korunması amacıyla çıkartılan 4342 sayılı Mera Yasası'nın 19. maddesi, köy muhtarlarına ve belediye başkanlarına buraların korunması ve amacına uygun kullanmaları için herhangi bir ayırım yapmaksızın aynı oranda sorumluluk vermişken, TCK'nun 513. Maddesinin itiraz konusu fıkrası korumayı sadece köy hudutları ile sınırlı tutmuştur. Anayasamızın 45. maddesi incelendiğinde çayır ve meraların amaç dışı kullanılmasını ve tahribini önleme konusunda 'köy merası' yada 'belde merası' diye bir ayırma gidilmemiş ve bütün mera ,otlakiye ve yaylak gibi yerler sadece 'orta malı' olarak kabul edilmiş ve herhangi bir istisna yada ayrıcalık getirilmemiştir. Dolayısıyla itiraz konusu kural bu yönü ile de açıkça Anayasa'nın bu maddesine de aykırıdır.

Anayasamızın 35. maddesinde düzenlenen özel mülkiyet hakkının kazanılmasında getirilen sınırlamalardan birisine göre, zilyed, 20 yılı aşkın süredir çekişmesiz ve aralıksız zilyet olduğunu ispatlarsa dahi öncesinin orta malı olduğu anlaşılan taşınmazın mülkiyetini kazanamaz. Bu düzenlemenin amacı da hayvancılığı geliştirmek ve verimliliğini artırmaktır. Halbuki TCK 513. maddesinin 2. fıkrası ile belediye sınırları içerisindeki mera ve otlakiyelerin tahsis amacına uygun olarak kullanılmasına aykırı olarak, bir anlamda belde halkına bağışlanarak tarım arazisine dönüştürülmesine göz yumulmakta ve bir sınırlama getirilmemektedir. Bu nedenle göz göre belde mera ve otlakiyeleri daralmakta ve mera vasfını kaybetmektedir. Kural bu yönüyle de Anayasa'nın 35. ve planlamaya ilişkin 166. Maddelerine de aykırıdır.

Esas Sayısı : 2000/83

Karar Sayısı : 2004/26

Belirtilen ve Yüksek Mahkemenizce re'sen nazara alınacak diğ er nedenlerle itiraza konu TCK 513. maddesinin 2. fıkrasının yukarıda anılan Anayasamızın 10. 35. 45. ve 166. Maddelerine aykırı olmaları nedeniyle Anayasanın 152.maddesi gereğince itirazen iptaline karar verilmesi arz ve itiraz olunur.""